

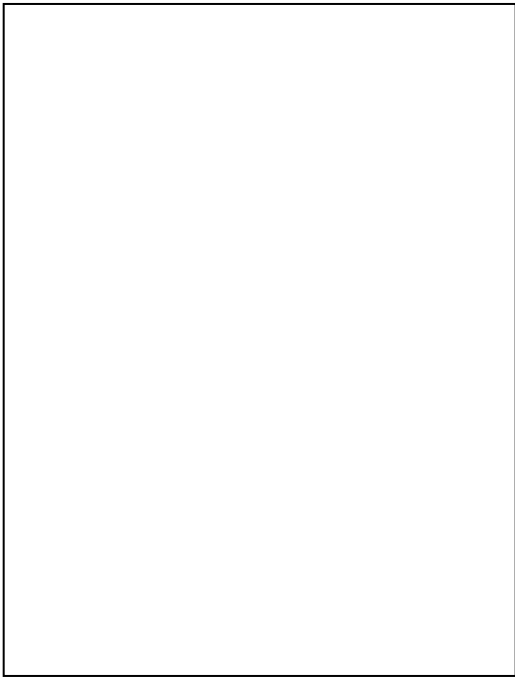
Gheorghe Niculescu Florentin Smarandache

Perorări paradoxiste

Gheorghe Niculescu Florentin Smarandache

**P
E
R
O
R
Ă
R
I

A
R
A
D
O
X
I
S
T
E**



**Editura
OFFSETCOLOR Rm.Vâlcea**

Tehnoredactarea
Dan SÎRBU

Imaginea de artă pe copertă
F. Smarandache
.....

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

Perorări paradoxiste / Gheorghe Niculescu,
Florentin Smarandache. - Râmnicu-Vâlcea :
Offsetcolor, 2007

ISBN (10) 973-7743-42-3 ;
ISBN (13) 978-973-7743-42-8

© *Toate drepturile aparțin autorilor*

Tipar executat la Tipografia OFFSETCOLOR
Rm. Vâlcea, Calea lui Traian, nr. 47, tel./fax: 0250 732522
e-mail: offset_color@yahoo.com

INTRODUCERE



Această carte, total paradoxistă – în mod paradoxal – nu este 100% paradoxistă.



Noi, autorii prezentei lucrări, nu în egală măsură dar în perfectă concordanță, propovăduim curentul paradoxist în literatură și artă, fără a ne erija în inventatorii paradoxismului ci în descoperitorii lui, fiindcă n-am putea pretinde acest lucru dat fiind că paradoxismul a apărut încă din timpul genezei biblice: Dacă Edenul se vrea locul în care „nu este durere și nici întristare”, ce caută șarpele în această grădină a fericirii? Nu este un paradox?

Dacă nu de la geneză, încă din antichitate și până-n zilele noastre, oamenii au folosit și vor folosi paradoxisme:

Suetoniu: „Festina lente” (Grăbește-te încet);

Tartulian: „Credo quia absurdum est” (Cred, fiindcă este absurd);

Socrate: „Oida me uden eidenai” (Știu că nu știu nimic);

Pascal: „Universul este un cerc al cărui centru este pretutindeni și a cărei circumferință nu este nicăieri”;

Zarhathustra: „Plecați de vreți să mă urmați”;

Simone Weil: „Cel mai teribil paradox al libertății creștine este că a fi ales de Dumnezeu înseamnă a fi părăsit de El”;

Huxley: „Suntem pedepsiți fiindcă am fost pedepsiți”;

Heidegger: „Orice om este întotdeauna infinit decât ceea ce ar fi dacă ar fi numai ce este”;

Gauguin: „A picta vise și a căuta absolutul. Obiectele sunt numai idei simplificate”;

Maria Antoinetta: „Suntem pedepsiți pentru nenorocirile noastre”;

Luca: „Cred Doamne, ajută necredinței mele”;

Evangelhia: „Celui ce are, i se va mai da iar celui ce n-are, i se va lua și ceea ce are”;

Marcel Proust: „Fericirea este o eroare”;

Marlux: „Întotdeauna oamenii au cerut artei prezența a ceva ce nu este ceea ce ei pot realiza”;

Marcel Jouhandeau: „Doamne, m-ai dăruit pe mine însumi mie ceea ce înseamnă că pot dispune de mine, pe veci, chiar împotriva Ta”;

Nicu Steinhardt: „Menirea vieții este de a te duce la cel mai înalt grad de scârbire a vieții”;

Păstorel Teodoreanu: „N-am venit că am venit, am venit că n-am venit”;

Paradoxisme a folosit și scriitorul englez, Gilbert Keith Chesterton și încă mulți, mulți, alții pe care nu ne propunem să-i enumerăm aici, fiindcă am plictisi.

Folclorul românesc cât și folclorul altor popoare, ambundă de paradoxisme, pe care le-am mai amintit și-n alte lucrări.

Noi ne oprim aici cu exemplele de paradoxii și paradoxisme, pentru a vă lăsa timp să vă delectați cu paradoxismele create de noi și oferite dumneavoastră, în prezenta carte.

Autorii

**PANSEURI
PARADOXISTE**



- A făcut cel mai important pas, lipsit de importanță.
- Timpul probabil, este reprobabil.
- A votat împotriva abținerii.
- S-a potrivit într-un moment nepotrivit.
- Au același stil, diferit.
- Doctorul, era erudit în incultura sa.
- A făcut tot ce era imposibil de făcut.
- Era de o profunzime interioară extremă.
- Au fost chemați tot nechemății.
- Sunt în stare să impoziteze și lipsurile de venituri impozabile.
- Materia, este divină iar Divinitatea, este imaterială.
- Are cea mai valoroasă nonvaloare.
- Ce-i al lui, e pus deoparte, în sacul altuia.
- Și dușmanii sunt buni la ceva, în lipsa de altceva.
- Sacrificații, nu vor fi sacrificați.
- Ruinile antice, au fost dărmate, încă din antichitate.
- Se sistematizează în mod sistematic.
- Protestul împotriva morții, a fost omorât din fașă.
- Femeia trebuie să aibă tot ce-i trebuie... unui bărbat.
- Datoria lui era să-și facă datoria.
- Nimeni nu a presimțit că o să am o presimțire.

- Despre cel frumos, avea numai păreri urâte.
- Am uitat ce trebuie să uit.
- Când nu mai este bună, o întorc pe partea cealaltă, zise turcul.
- Ma faci sa râd îmbrăcat, în costumul lui Adam.
- A fost anchetat și anchetatorul.
- Orice explicație, are o explicație.
- Era restaurator de antichități moderne.
- Urmașii, n-au lăsat nici o urmă.
- Orice om perfect, este perfectibil.
- Dezertorii, au devenit eroi postmortem, înainte de deces.
- La stâna, s-a mai întors doar oaia cea ratată.
- Sluga avocatului, avea vocație de avocat.
- A recunoscut în fața adunării, că nu știe scăderea.
- Au avut parte de o marginalizare centralizată.
- Moartea, a fost immortalizată ca o femeie cu o coasă, pe o peliculă de celuloid, într-o celulă.
- Și-a cerut permisiunea să-și poată permite.
- Avea o sănătate de fier mort.
- Oncologul, era născut în zodia cancerului.
- Fiind născut în Capricorn, a devenit căprar.
- Avea o inteligență neieșită din comun.
- Un stimat domn, umbla cu o nestemată doamnă.
- Cei uitați, nu uită ca au fost uitați.

- Își exercita profesia de profesor, la o școală profesională.
- După ce și-a dat cuvântul, a rămas mut.
- Copilul, a spus prima minciună, când i-a zis tata.
- Dezordinea se naște din ordine, frica din curaj și slăbiciunea, din putere.
- Unul a mâncat o placintă, iar celalalt, o trântă.
- Am senzația că nu ai nici o senzație.
- Cei doi, s-au bătut între ei până ce l-au omorât pe al treilea.
- Pe pește, gura îl ucide.
- Reformatorii săraci și idealiștii săraci, sunt la fel de periculoși.
- Și-n țara promisiunilor, se poate muri de foame.
- Vorbeste puțin, gândește mult și scrie bine.
- Sunt și înfrângeri necesare.
- Nu testa adâncimea apei cu ambele picioare.
- Cel mai mare dușman pe care nu-l cunoști, ești chiar tu.
- Dacă-l consideri egalul tău, el te va considera subaltern.
- În public, închide gura și deschide ochii.
- Cioara care se crede pelican, moare înecată.
- Informeaza-te de la cei informați.
- Ca să salvezi cetatea, trebuie să lupți în afara ei.
- Centrează-ți excentricitatea.
- Fii nonconformist, conform cu realitatea.

- Distruge-ți posibilitățile de autodistrugere.
- Nu face convenții neconvenționale.
- Extirpați inspirațiile expirate.
- Spune ce vrei, dar în tăcere.
- Fii spectator jucător, nu jucător spectator.
- A avut norocul să fie ghinionist.
- Nu te lăsa manipulat prin automanipulare.
- Nu pune bază pe baza de date nedatată.
- Caută să influențezi doar oamenii influenți.
- Folosește-ți economiile în mod economic.
- Nu trebuie să faci ce nu trebuie făcut.
- Țipă, dar în interiorul tău. În exterior, șoptește.
- Dacă mergi invers, ține-o așa; tot înainte!
- Nu cauta să termini ceva ce n-ai început.
- Era rece ca apa din Someșul Cald.
- Cu respect, vă raportează că nu sunteți respectat.
- Atâta timp cât sunt cu mine, nu mă simt singur.
- A durat o eternitate efemeră.
- Sala de gală, era goală.
- A făcut o confuzie inconfundabilă.
- Descrierile lui, aveau o frumusețe de nedescris.
- Motorul, funcționa în doi timpi și trei mișcări de du-te vino.
- S-au întâlnit luna trecută, acum un an, pe la șase și ceva.
- Conservatorii moderni, sunt foarte liberali.
- Purta un baston cu ochelari, pentru nevăzători.
- S-a prefăcut că se preface.

- Treci peste înfrângerile care au trecut peste tine.
- Nu fă greșeala să-ți ierți greșelile.
- Nevasta este gâtul care sucește capul capului de familie.
- Avea mulți dușmani devotați.
- Nu a pretins nici un fel de pretenții.
- Avea o incultură generală, de invidiat.
- Era un mare om de anticultură.
- Spatele clădirii, a suferit o schimbare la față.
- Cu o mână lua și cu alta primea.
- Mă îndoiesc de faptul că el se poate îndoii.
- I s-a făcut observația că nu știe să observe.
- Parodia parodii, într-o măsură incomensurabilă.
- Nu-mi dau viața pentru el, nici mort.
- Autoritățile au protestat împotriva protestatarilor, cu gloanțe de cauciuc sintetic și tunuri de apă rece.
- Este exclusă excluderea sa din partid.
- Executorul, a executat o execuție silită, silit fiind de împrejurările din jurul său.
- Este cu doi ani mai mic decât mine și cu șapte clase mai prost.
- Și-a rupt pantalonii în coate și mânușile în călcâie.
- Au fost autorizați să lucreze fără autorizație.
- Mi-a promis că nu se va ține de promisiune.
- Era nedrept de drept.
- Au ieșit prin intrarea principală.

- Era imun la sănătate.
- Sunt lucruri care mă lasă atât de rece încât mint de îngheață apele.
- În Iad, se lucrează în draci.
- S-au împăcat cu gândul că nu se pot împăca.
- Sunt impresionat că te pot impresiona.
- Ia partea plină a înfrângerii.
- Dușmanii care astăzi te laudă, mâine te vor învinge.
- E aceeași Mă(gă)rie, cu altă păl(m)ărie.
- Intră înăuntru personajului și-l arată pe dinafară.
- Uimește-ți profesorul care te-a uimit.
- Fă excepții numai în mod excepțional.
- Răspunsul tău, mi-a pus o mie de întrebări.
- Ochii care nu se văd, se uită ca vițelul la poartă nouă.
- Un participant la Olimpiada de matematică, a luat premiu pentru caligrafie.
- Mă pregătesc să-l iau pe nepregătite.
- Nici nu se aștepta să fie așteptat.
- A băut în sănătatea sa, până a dat în boală.
- Eroilor, li s-a înălțat un monument monumental.
- Aici se practica cultul personalității inculte.
- Îi scotea vorbele din gură, cu cleștele și dinții cu pumnul.

- Văzându-se încercuit, a început să dea din colț în colț.
- Avea un picior în groapă și unul în ghips.
- A bătut de trei ori în ușă și i s-a deschis doar o singură dată.
- A mâncat plăcintă cu brânză, de la oaia neagră a turmei.
- Vă rog să mă iertați că nu vă pot ierta.
- Un roman scris doar într-o noapte, durează doar o singură zi.
- Fiindcă îi plăcea să fie ținut la curent, i s-a oferit scaunul electric.
- După ce a luat cuvântul, și-a auzit numai vorbe.
- Vedea foarte bine, fiind din Roșiorii de Vede.
- Mă bucur mult că am reușit să te bucur puțin.
- Odată pe an, se întâlneau din două în două săptămâni, pe lună.
- Ea, a călcat pe bec, o singură dată, iar el, a călcat pe bec de 60 de watt.
- Este, cel puțin, mult prea devreme.
- Auzind că fata are un bogat bagaj de cunoștințe, a luat-o de nevastă, crezând că are dotă.
- Era în așteptarea unei vești neașteptate.
- Jumătatea lui, era pe de-a-ntregul, a altuia.
- S-au inventat termeni care nu există.
- Ferească-ne Dumnezeu de competența incompetentului.

- Arheologii, au găsit un ciob care râdea de o oală pe care ei nu o găseau.
- Viața ar fi perfectă, dacă n-ar fi mortală.
- Fiindcă freca menta, se credea grădinar.
- Ea, stătea în turnul de fildeș, iar el, în Turnu Severin.
- Mă deranjează faptul că sunt deranjat.
- Avea o imaginație inimaginabilă.
- Speranța este o albină care face miere teoretică.
- A avut șansa să dea peste neșansă.
- Dacă nu găsești nimic de furat, poți deveni foarte cinstit.
- Nu pot suporta oamenii insuportabili.
- Cel mai scurt drum între două puncte, este drumul practicabil.
- Ca să omori un țânțar, depui mai mult efort decât este necesar.
- Avea proprietatea de a nu suporta proprietățile.
- Eu îmi scot ochelarii, iar ea îmi scoate ochii.
- M-am plictisit de atâta plictiseală.
- Sunt cel mai agnostic gnostic.
- O făcea mereu lată, cât era ziua de lungă.
- O făcea pe neputinciosul, cât putea.
- El o făcea pe prostul iar ea, o făcea pe bani.
- Dacă vrei să scapi de prieteni, intră cu ei în afaceri.
- Unul a rămas corijent la viață, deși voia să rămână repetent.

- Analfabetul, nu poate avea dușmani de clasă.
- E destul de incomod să fii incomod.
- Peste el, a dat un mare noroc iar, peste mine, a dat un chior.
- Alpinistul, vrea să ajungă în vârful muntelui, dar nu vrea să locuiască acolo.
- I-am declarat că o iubesc, fără cuvinte.
- S-au întors, să aibă de unde se întoarce.
- Nevasta și-a luat amant, amantul și-a luat nasul la purtare, iar el, și-a luat lumea-n cap.
- Fiindcă nu făceau față numai cu o pompă, cei de la irigații, au mai făcut rost încă de două pompe...funebre.
- Toți știu care este cel mai scurt drum între două puncte, dar între două virgule?
- Chestiunea era abracadabrantă, deși părea hocuspocusantă.
- Nicovala, deși stă neclintită, a rupt multe cozi de ciocan.
- Am o boală trecătoare. Trece pe la mine, în fiecare zi.
- Atletul, a câștigat lupta, luând-o la fugă.
- Ei ne-au băgat în U.E., iar noi, i-am băgat în mă-sa.
- A fost amendat fiindcă a tulburat neliniștea publică.
- Eu, ca toamnă, cred în vară, iar ca vară, cred în tine.

- N-am idee de unde mi-a venit o idee.
- Platon, cu metempsihoza lui și eu cu psihoza mea.
- Deși nu aveau nimic în comun, se întâlneau la baia comunală.
- Ca să nu-i iasă vorbe, s-a ținut de cuvânt.
- Unii sunt PROști, iar alții, contra.
- Unii, cu răbdarea, trec marea, iar alții, cu vaporul.
- L-a părăsit pe Dumnezeu și și-a luat o nevastă dată dracului.
- Marfa, face toți banii, deși am dat pe ea mai mult decât face.
- Copilul, după ce a învățat să vorbească, trebuie învățat să tacă.
- Ia-i ceva dușmanului, pentru a avea ce să-i restitui, pentru a vă putea împăca.
- Avea cea mai mare casă, cu acoperișul cel mai rău.
- Înainte de a-mi începe discursul, vreau să vă spun ceva interesant: Discursul, nu este interesant.
- Nu sunt de acord să cădem de acord cu dezacordurile gramaticale.
- A luptat în două războaie și a fost ucis numai într-unul.
- La noi, ploua în averse iar la ei, în reverse.
- Am întâlnit un paranormal, anormal de normal.

- El nu știa ce să-mi deie iar eu, nu știam ce să-i cer.
- N-am avut nimic, dar s-a terminat.
- Era atât de chel încât nu avea păr nici măcar în ciorbă.
- Sunt incredibil de credibili.
- Dacă vă lipsește ceva, veniți la mine, că eu am lipsuri în plus.
- Ungurii din America, învață engleza în limba maternă.
- Oamenii muncitori, caută cheia succesului iar șmecherii, caută speraclul.
- În franceză, numele Jacques, se citește Jac. Nu înțeleg ce rost are să pui la un cuvânt mai multe litere pe care să nu le citești. Cum s-ar citi dacă ar scrie doar Jac?
- „Să mă mai gândesc!”, echivalează cu un „Da”, întârziat.
- Ai grijă cu eroismul, să nu pară caraghioslâc.
- Noptile liniștite, sunt o recompensă a zilelor negre.
- În schimbul fricii de o zi, dă-ți curajul de un minut.
- Ea, avea suflet cald iar el, sânge rece.
- Dacă nu poți fi ciocan, poartă-te ca o nicovală.
- Până și fuga fugea de el.
- Era gata, gata să se înece, fiindcă nu era în apele lui.

- Când pe el îl mânca pușcăria, pe ea o mânca în altă parte.
- L-a tras curentul electric, maritim și paradoxist.
- Fugea de-i sfârâiau călcâiele... ologul.
- Este interzis sexul între persoane asexuate.
- Jugoslavia, era cea mai capitalistă țară, din lagărul socialist.
- Poți aprecia un artist numai după ce moare, fiindcă atunci, el nu mai poate interveni asupra operei sale.
- Unul și-a dat cuvântul, iar celălalt, duhul.
- El se ținea de cuvânt iar ea, se ținea de prostii.
- El o ținea din scurt iar ea, îl ținea de prost.
- Ne așteptau cu brațele deschise și cu ușile încuiate.
- I s-au deschis toate ușile... în nas.
- Din când în când, funcționa non-stop.
- A primit o lovitură de talpă, făcută pumn.
- Nonconformistul, s-a întors înainte.
- Un cineast amator, lucra cu mult profesionalism.
- În capul lui, se spărgeau toate oalele iar în capul ei, numai oala de noapte.
- Un om bun, pâinea lui Dumnezeu, mânca anaforă.
- Există artiști celebri și artiști celebrizați.
- Invingatorii, au propriile lor înfrângeri.
- El îi căuta în coarne iar ea, îi pune coarne.

- Scriu încet, pentru a fi citit repede.
- Cititorul de urme, a primit următorul sfat: „Să nu te uiți în urmă!”.
- Dacă te mai faci că nu mă vezi, am să te lovesc să nu te vezi.
- Romancierii, sunt scriitori cu bătaie lungă, iar criticii, cu bătaie scurtă.
- Unii fac ce vor iar alții, ce pot.
- Oricât m-aș strădui, nu pot deveni un bun dușman.
- Unul era curios nevoie mare iar celălalt, nevoie n-are.
- Surdul, și-a auzit vorbe.
- Cu spatele, nu prea face față.
- Deși era întuneric beznă, și-a văzut visul cu ochii.
- Vă rog să-mi spune-ți deschis dacă închideți.
- Și-a scris testamentul prin viu grai.
- Citea în gândul său, cu glas tare.
- Oamenii sunt călăuziți de pasiuni, superstiții, obiceiuri, tradiții, teorii sentimentale și, uneori, de Dumnezeu.
- Conducătorii sunt vicleni, imorali și ipocriți. Morala îi slăbește.
- Puterea mulțimii, nu vede drumul bun.
- În natură, nu există egalitate și libertate deplină.
- Autocritica, te depersonalizează, iar lauda de sine, te supraestimează.

- Inactivitatea, te slăbește, îngrășându-te.
- Am mai cucerit o înfrângere.
- Dacă vaporul nu vine spre tine, înoată tu spre el.
- O decizie bine luată, prea târziu, poate fi mai rea decât o decizie rea, luată prea devreme.
- Doar tu deții autoritatea finală asupra destinului tău.
- Ia-te după învățător, nu după învățăcel.
- Nici un lucru important, nu este cel mai important.
- Dumnezeu, este în tot ceea ce este obișnuit, dar noi, îl căutăm în minuni.
- O avangardă, anticipă și suprimă, altă avangardă.
- Uneori, textul, dă divorț de autor.
- Există utilități inutilizabile, cum există și idioți utili.
- Am început să aștept momentul potrivit, care tocmai a trecut.
- Deși nu făcuse cură de slăbire, era slab de înger.
- Cine rămâne la locul lui, trăiește mai mult.
- Lucrul dificil, trebuie atacat în părțile lui cele mai ușoare.
- Poți săvârși o operă mare, prin lucrări mărunte.
- Un adevărat învingător, nu se angajează în război.
- I-a venit o idee și i-a plecat nevasta.

- Fiindcă făcea gât, i se dădea la cap.
- Micile daruri, fac mari prietenii.
- Și un dușman mic, poate produce un rău mare.
- Lucrul cel mai dificil, se reduce, în final, la elemente ușor accesibile.
- El va fi pionierul veteranilor.
- Se ocupă cu organizarea organizării.
- Avea probleme cu lipsa de probleme.
- Îl preocupa prospețimea vechiturilor.
- Recuperarea pierdută, este irecuperabilă.
- Povestea o poezie în proză.
- A clasat tot ce nu se putea clasa, într-o clasă.
- Să emancipăm femeia, ca să poată fi și ea exploatată, la fel cu bărbatul.
- A obținut o rată genială.
- Se respecta un rit netradițional.
- Avea o structură nestructurată.
- Era un experimentalist teoretic și un teoretician experimental.
- Avea o instabilitate stabilă.
- Aici, toți pasagerii erau stabiliți definitiv.
- A mers până la originea originilor.
- Avea o lucidă și clară lipsă de luciditate.
- A scris o istorie a istoriilor neistorice.
- Acum hotărâsc numai nehotărâții.
- Combăteau colonialismul neocolonial și arhaic.
- A trecut din clasa a cincea, într-a patra.
- Își reglau conturile, fără a ține cont de nimic.

- Era un om de o finețe brutală.
- Lucra într-o instituție neinstituționalizată.
- I-a trimis o scrisoare deschisă, într-un plic sigilat.
- Era un politician apolitic.
- Ferește-te de mentalitatea celor fără de mentalitate.
- Era un om diferit de cei diferiți.
- Era pătruns de meandrele liniarității.
- Făcea alergie la alergii.
- A fost primul precursor al precursorilor.
- A încercat o nouă încercare.
- Nu agreea agresiunea împotriva agresorilor.
- Era extensiv, în mod intensiv.
- În pușcărie, se predica doctrina liberală.
- Făcea parte dintr-un partid antipartinic.
- I s-a jucat o piesă... șahistului.
- El își făcea de lucru iar ea, își făcea de cap.
- A aflat că se află-n treabă.
- Surdul, nici nu vrea să audă de mut.
- Găina cu gâtul gol, nu-și mai încapă în pene.
- Unii pun țara la cale iar alții, pun calea la țară.
- Era recunoscut, pe plan mondial, ca fiind necunoscut, pe plan local.
- Nu-i dădea mâna să ia nimic la mână.
- Își dădea ochii pe spate și arama pe față.
- Vânătorul, caută ce n-a pierdut.
- Erau într-un conflict de dezinteres comune.

- Își împărțeau binele dar, mai ales, răul, în mod frătesc.
- Un jandarm, a citit cartea „Ce este polițiștii și ce vrea ei”.
- Căuta numai ceea ce nu se căuta.
- Ținea la tradiția de nonconformist.
- Personal, constat că acceleratul merge rapid.
- Îndoiala lui, nu putea fi pusă la-ndoială.
- Deși era născut în Capricorn, nu era încornorat.
- Eu l-am dat afară din casă iar el, m-a dat dracului, din obișnuință.
- De rușine, i s-a înroșit fața... de masă.
- Îi era lene să facă pipi în pantaloni.
- Trăiesc cum pot, dar problema este că nu prea pot.
- Aflând că nevastă-sa posedă un bogat bagaj de cunoștințe (masculine), i-a făcut bagajul.
- A fost uns în funcție, cu o alifie alterată.
- Întâi a dus-o cu mașina, apoi, a dus-o cu vorba.
- Victoria aceasta, l-a costat mai mult decât o înfrângere.
- Tractorul, și-a făcut cavou în cimitirul de mașini.
- De atâta umblătură, i-a obosit și valiza.
- Nu am avut cum să ajung departe fiindcă nu mi-a zis nimeni „Du-te mai încolo!”
- Am depus jurământul într-un costum negru și l-am uitat acolo.

- I-a deschis un om în roșu închis.
- În parc, parcare este interzisă.
- Și-a dus mașina, să se relaxeze, în parcul auto.
- Unele, s-au deghizat în nimic și au umplut sala.
- Slăbiciunea grăsanului, era o slăbănoagă.
- El era slav, iar ea – slavă Domnului – era slabă.
- Nevasta îl împingea din spate iar el, invers.
- El îi adresa vorbe bulgare și tot felul de inculte.
- Concluzia sa, este neconcludentă.
- El o călca pe nervi iar ea, îi călca pe urme.
- El a tras un pârț iar ea, a tras o concluzie.
- Dacă nu știi când trebuie să faci pe prostul, ești un prost.
- A intrat într-o staționare permanentă, din care nu se mai putea opri.
- Prietenii, îmi fac rău mai bine decât dușmanii.
- Solidul, și-a făcut lichidarea.
- Un trecător, a cunoscut o trecătoare... între doi munți.
- Era un politician apolitic de periculos.
- Îi dădea inima brânci să facă un infarct.
- Lac să fie că broaște, de ușă, se mai găsesc.
- Nevastă-sa, și-a făcut de cap... două broboade.
- Nu-i nimic de capul tău! Fu apostrofat cheliosul.
- Neavând paratrăsnet, i-a trăsnet ceva prin cap.
- Ea, bătea la mașină iar el, o bătea manual.
- S-a tras un pas înapoi, de pe linia de tragere.

- Nucul din gard, a devenit mărul discordiei dintre vecini.
- Avea doar un dinte, împotriva stomatologului.
- Făcea covrigi tot mai mari, cu găuri tot mai mici.
- Deturnații, au fost deturnați pe ruta normală.
- Trăim o realitate ireală.
- Pe Ion, îl mai chema și Vasile, dar pe Vasile nu-l mai chema nimeni.
- Copiii nu-și fac griji, cât are cine le purta de grijă.
- El îmi băga bețe-n roate iar eu îi înțepam cauciucurile.
- Pe unu-l bătea gândul, iar pe celălalt, poliția.
- Înzorzonatul, era luat la zor.
- Avea la bază un acid gras.
- Era ocupat și el și telefonul și closetul.
- Bătaia a fost ruptă din Rai și transferată în Iad.
- S-au denunțat toți denunțatorii fostului regim care ne înregimentase.
- În cel mai nefericit caz, poți deveni nefericit.
- N-are rost să gândești fără rost.
- Nu avea nici în clin nici în mână cu vre-un as.
- Era cu mâna pe conștiință și cu piciorul în prag.
- Au căzut de acord să fie împotriva.
- Covrigul, era mai mic decât gaura sa.
- Mâța cu clopoței, prinde șoareci cu sonerie.
- Când era liber, avea telefonul ocupat.

- Numai înlănțuiții se pot dezlănțui.
- Opresorii, îi țineau pe supuși într-o presiune apăsătoare.
- Toboșarul, era tobă de carte, fiind cartofor.
- Era de o mărginire nemărginită.
- Se fac mari reduceri de prețuri la mărfurile cu preț de nimic.
- Protecția socială, devine din ce în ce mai vizibil, invizibilă.
- A amestecat substanțele, până când a obținut o omogenizare inegală.
- Vântul sufla cu o violență liniștitoare.
- El a făcut primul pas spre eternitate, urmând ca eu să-l fac pe următorul.
- Afară se crăpa de ziuă, iar în apartamente, se crăpa de frig.
- Un om de litere, nu-și găsea cuvintele.
- Se dădea drept altcineva, apoi, se strâmba de râs.
- Să nu fie de deochi, dar să fie de-ale gurii.
- El a deschis o cârciumă iar eu, am închis o paranteză.
- Vroia vacanță și a primit concediu... medical.
- A trecut examenul de imaturitate.
- Dealul, era pe o parte plin cu vii, iar pe cealaltă parte, plin cu morți.
- La concert, pianul era vioara întâia.
- Urăsc iubitorii de iubiri trecătoare.

- Eu i-am dat ortul iar popa, mi-a dat binecuvântarea.
- El a dat-o pe brazdă iar ea, l-a dat dracului.
- Chestiunea strâmtorilor, a fost dezbătută pe larg.
- La ministerul de externe, s-au produs niște modificări interne.
- Afacerea cu mașini, mergea ca pe roate.
- Unuia, i s-a tăiat capul iar celuilalt, i s-a tăiat doar gâtul.
- Aici este vorba despre ceva scris.
- Erau într-o continuă discontinuitate.
- N-are rost să înveți totul pe de rost.
- Sticlarul, a încurcat borcanele.
- Aici odihnește un rob al lui Dumnezeu care a fost un mare boier.
- Casa de cultură, a fost proiectată de un proiectant incult.
- Unii scriu în metru antic iar alții, în metri cubi.
- A fost condiționat să nu pună condiții.
- Problema în discuție, ridică multe probleme.
- După ce a cheltuit toți banii, a devenit un om de bani gata.
- Ortopedul, stă cu frica-n oase.
- I-a dat frâu calului, în loc de ovăz.
- Făcea ciorapi de prima mână și mănuși pentru oamenii care trăiesc pe picior mare.
- Având drept ideal nepăsarea, a dat în nesimțire.

- Satisfacția că ai avut dreptate, este dureroasă.
- Mutul, era un om în puterea cuvântului.
- Dacă nu știi de unde bate vântul, nu știi unde să te adăpostești.
- Ca să nu fie luat în răspăr, și-a ras părul.
- A făcut o fărădelege, în toată legea.
- Nu-ți ierta ție ce poți ierta greșităilor tăi.
- În perspectivă, nu avea nici o perspectivă.
- Un acordionist, era de acord cu unele dezacorduri muzicale.
- Pe un înscris, era scris ceva de nedescris.
- Avea niște leziuni ilizibile, ușor de descifrat.
- Dacă a văzut că nu-și poate vedea visul cu ochii, și-a văzut de treabă.
- Au ieșit în larg, dintr-o mare strâmtoare.
- Teatrul la care se aplauda la scenă deschisă, a fost închis, cât ai bate din palme.
- Rasputin și Rasputina, au ras putina.
- Aplauzele au durat, cât ai bate din palme.
- Unul cânta după ureche iar celălalt, cânta după ce se îmbăta.
- Profesia, este izvorul ce-ți alimentează existența.
- Patronul de siguranță a patronului, nu era în siguranță.
- Păunul, se împăuna dar curca, nu se încurca.
- Când a intrat nora-n blide, soacra și-a ieșit din pepeni.

- I-a bătut un apropiu foarte dureros.
- Tocmai când trenurile făceau cruce, a avut loc un accident feroviar.
- Dacă a văzut că toate căările îi sunt blocate, și-a văzut de drum.
- Arbitrul de centru, cădea dintr-o extremă în alta.
- Era infernal de frumoasă.
- Au nevoie de nevoiași, ca să-i scoată din nevoi.
- El a rămas tablou, când ea a rămas gravidă.
- În urma controlului, controlorii au fost sancționați.
- În urma lor, n-a rămas nici o urmă.
- Matematicianul, a fost aplaudat de o mulțime vidă.
- Nobilimea săracă, era putred de bogată.
- Avea un hectar, fără 99 de ari.
- Îi plăceau atât de mult albinele, încât și-a asumat rolul de trântor.
- Portarul, era un tip foarte primitor. După ce a primit trei goluri, a primit și un cartonaș roșu.
- Am reușit să ne eliberăm de „eliberatorii” sovietici.
- I s-au tipărit toate operele incomplete.
- L-au pus în ramă, înainte de a rămâne tablou.
- N-are rost să spargi oala, ca să vezi cum râde ciobul.

- E deștept; de aceea știe engleză și de alta, nu știe nimic.
- Acest înger de femeie, e dată dracului.
- Omul s-a oprit la timp dar timpul, nu s-a oprit la om.
- A plecat tocmai la mama dracului și, acolo, se simte ca în Rai.
- Era ocupat până peste cap, de o claie de păr.
- Preamărea mica revoluție, deși a fost ilegală.
- După ce m-am îndrăgostit de mine, mi-am dat seama că nu sunt genul meu.
- Orișice rău, începe bine și se termină prost.
- Toamna, a participat la o sesiune extraordinară, studentul restanțier.
- Cercul matematic, avea o rază medie de acțiune.
- Primului secretar, i-a căzut victimă prima secretară.
- Inculpatul, a produs o delapidare lapidară, deci, poate fi lapidat.
- Eu ar, tu ari, el... n-are.
- Tomna, bobocii au fost supuși numărătorii inverse.
- Când curentul crește, cu siguranță că se va arde siguranța.
- Aparițiile inopinate, sunt pe cale de dispariție.
- Valurile oceanului, depășesc nivelul mării.
- Analizați prenumele și antinumele din text.

- În urma incendiului, s-au purtat discuții aprinse.
- Frecventa facultatea în mod facultativ.
- El vorbea în franceză, iar ea, îl asculta în tăcere.
- La drept vorbind, strâmbul, se poate îndrepta.
- Ori de câte ori reușea să dea gol, se bucura din plin.
- Având drept ideal nepăsarea, a dat în nesimțire.
- Înainte de a sparge capetele altora, și-a spart propriul cap, pentru a vedea cum este.
- Reformatorul, a fost reformat.
- Nu-ți lăsa gândul să fie mai iute decât el.
- Robul se teme să nu rămână fără stăpân.
- A devenit prost, pe căi ilicite.
- Liniștea îl neliniștea profund.
- Ca să iasă din sărăcie, a cheltuit o avere.
- Când tăcea, o făcea în gura mare.
- Și-a dat examenul oral în tăcere.
- Cea mai nefericită zi din viața mea, va fi ultima.
- Ciupercile devin otrăvitoare doar după ce le mănâncă soacra, și moare.
- Erau mai surde decât urechile acelor.
- Nimic nu se întâmplă întâmplător.
- Își iubea aproapele său și departele alteia.
- Iubesc imperfecțiunea, dacă este perfectă.
- Era un mare corupător de mici incoruptibile.
- Majoritatea minoritarilor erau majori.
- Cei mai mulți, aveau cel puțin mai mult decât cei puțini.

- Fiindcă și-au părăsit denomi-națiunea, au fost denomi-nați de națiune.
- Stăpânul, nu se poate stăpâni.
- Dacă crezi în Dumnezeu, și El nu există, este vina Lui. Dar dacă nu crezi și El există, este vina ta.
- I-a trecut prin cap ideea să se dea o idee mai încolo.
- Mulțumesc diavolului că mi-a lăsat posibilitatea de a fi credincios.
- Când apar probleme, în cadrul unei probleme, e o problemă.
- Capul de locuitor, e de neînlocuit.
- Înghițea cu noduri... gordiene.
- El se trata cu penicilină iar ea, cu peniscilină.
- Ești nemaivisat de visată.
- Îi place să facă bine, cu multă cruzime.
- Dacă cel mic se face mare, cel mare de ce nu se face mic?
- Privighetorul, priveghează privighetoarea cum cântă.
- Ochii, deși văd totul, pe ei nu se pot vedea.
- Ofițer al stării civile, era un subofițer.
- Este o fatalitate să accepți fatalitatea.
- Din cauza unei femei ușoare, s-au dat lupte grele.
- Biblicii Ana și Caiafa, au fost bărbați, iar Ana meșterului Manole, a fost bărbată.

- După moartea Anei, meșterul Manole, în loc de proces, s-a ales cu o legendă.
- Impresarul, a fost presat să participe la o conferință de presă.
- Săracului, nu i s-a dat pește, ci undiță. Apoi, au secat lacul.
- Fata Morgana, nu era fata de la morgă, așa cum am crezut.
- Când îi aud numele, îmi vine să trag apa.
- Am auzit că vede, dar nu-l văd să audă.
- Afară s-a stricat vremea și, în casă, nevasta.
- Mâncau împreună salata făcută din fructele discordiei.
- De bogăție, puțini se satură; de sărăcie se satură foarte mulți.
- Au luat măsuri împotriva caniculei, înghețând salariile.
- Se lupta de la egal la egal, cu fiecare și era înfrânt de toți.
- Lecția de onestitate predată unora, a fost însușită de alții.
- Meșterul Manole, din cauză că și-a zidit nevasta, a fost condamnat la moarte prin icarizare.
- Este cel mai competent incompetent.
- Partizanii partidului, au pierdut partida.
- Răul lumii este creat de om, nu de Divinitate.

- Dumnezeu, în bunătatea Sa, I-a dat omului până și dreptul de a fi păcătos.
- Pot să te iert, dar nu te mai pot iubi.
- Trag nădejdea că nu voi deznădăjdui.
- M-au făcut să fac ceea ce nu trebuiau să mă facă să fac.
- Ea l-a strâns de pe drumuri iar el, a strâns-o de gât.
- Dacă cineva te împinge la rele, altcineva, te trage la bune.
- Antropocentriștii, au sofisticat teoria darwinistă.
- Omul este măsura tuturor lucrurilor incommensurabile.
- Înlocuiește talionul cu iertarea, dar fără a-l lăsa pe ticălos să profite de acest lucru.
- Fericirea necontrolată, poate deveni nebunie.
- Extravaganța nu era esențial de extravagantă.
- Nefericitul isihastru, clocotea de fericire.
- Duhovnicul, sărac cu duhul, s-a neînduhovnicit.
- Pușcăriașii, sunt eliberați de povara libertății.
- Ca să renaști din propria-ți cenușă, trebuie mai întâi, să arzi.
- În Delta Dunării, la Mila 23, Dumnezeu cu mila.
- Îmbuibatul acesta, este o secătură.
- Visul său era să viseze frumos.

- A dat norocul peste el să contracteze o gripă mortală.
- A primit explicații inexplicabile.
- Unde nu există legi, nu pot exista fărădelegi.
- Pe unul îl rodeau pantofii iar pe celălalt, invidia.
- Sufăr când cineva suferă nesuferiții.
- Nemijlocirea, a mijlocit mijlocirea.
- El s-a făcut scrum iar ea, scrumbie.
- Lăsați-mi plăcerea să-mi fac plăcerea.
- Suferința vine prin lipsă dar și prin abundență.
- Uneori simt necesitatea de a mă sustrage necesității.
- Accidentul s-a produs în mod accidental.
- Nu putem percepe însușiri mai multe decât simțuri avem.
- Acționarul acționa prin inacțiune.
- Fratele său mai mare, era cu un centimetru mai mic.
- Plăcinta mea era cu scorțișoară și cuișoare, iar a lui conținea un păr.
- Li s-a ordonat să nu fie dezordonați.
- Moda? O prostie care nu durează mult.
- Când mă gândesc cum gândesc, îmi vine să nu mă mai gândesc.
- Acțiunea soldatului, s-a soldat cu pierderea soldei.

- Și-a învins adversarul înainte de a-l învinge pe arbitru.
- Umilul, a plecat aplecat.
- Comandantului i s-a comandat să nu mai comande.
- Promitem să vă învingem printr-un autogol de chinogramă.
- A încălcat Legea Gravitației, fără a fi pedepsit.
- Ea simula iar el, o stimula.
- În lupta dintre tâlharul cel rău și tâlharul cel bun, nu poate învinge binele.
- În semn de dispreț față de inamici, armata le-a întors spatele.
- Nepăsătorul, era un bun pasator.
- Lipsa de bun simț, se simte.
- Vina lui Iuda este de neiertat fiindcă a primit bani, pentru trădarea sa.
- Obiectivul era privit cu multă subiectivitate.
- A protestat împotriva protestantismului.
- Comparațiile erau de o incomparabilă frumusețe.
- Pagina de gardă moare dar nu se predă... la școală.
- La ora de curs, nu curgea nimic.
- Fanfara avea un fan fără fanfaronadă.
- Talentul său de a imita, era inimitabil.
- Ea consuma lipide iar el, lichide.
- Un sectant a dat un sextant pe un sextant.

- Nu poate să priceapă de ce nu pricepe.
- Inconștientul conștientiza că este inconștient.
- Nu înțeleg cum de nu înțelegi că nu pot să înțeleg.
- Am senzația că nimic nu este nesenzațional.
- Tot timpul, oferea scaunul altei persoane, doar scaunul electric nu a mai putut fi oferit.
- Vinul s-a trezit dar el nu.
- Avea inimă de aur, argint în plete și nimic în cont.
- Refuza să fie ferm, cu multă fermitate.
- Pe ea o urmărea soțul și pe el, ghinionul.
- Și-a pierdut controlul dar a câștigat în greutate.
- Nu-ți lua umbrela când știi că urmează o ploaie de înjurături.
- Trăim într-o lume complicat de simplă.
- Autoritățile nu aveau nici o autoritate.
- Era atât de josnic încât nici nu mai putea fi înjosit.
- Dacă ceri ce ți se poate da, ți se va da.
- Fie-Ți milă Doamne, de cel ce nu merită mila Ta.
- Omul cumsecade, nu știa cum se cade.
- Fărădelegile făcute cu premeditare, sunt interzise.
- Este foarte neadevărat că ar fi adevărat.
- Noul venit, a venit cu un neavenit.
- Învinșii, continuă să avanseze... cu spatele.

- Frânarul, era un mare desfrânat.
- Napoleon, era atâta de nebun încât credea că este Bonaparte.
- Victima a fost străpunsă cu privirea.
- Un om fără judecată, s-a judecat singur și a fost condamnat în contumacie.
- El era născut în Balanță iar ea, în balansoar.
- Unul era rău bolnav iar altul era doar rău.
- Libertatea este cea mai mare pușcărie.
- Credința, îți cere mult și-ți promite puțin iar necredința, îți cere puțin dar nu-ți promite nimic.
- Cred că eu cred, deși nu cred.
- Combatantul a fost combătut de anticombatanții bătuți.
- Dacă Dumnezeu, care este perfect, a creat oameni imperfecti, atunci, din oameni imperfecti, cum vreți să iasă copii perfecți?
- Duelul, dacă nu presupune o anumită egalitate de șanse, nu mai este duel ci crimă cu premeditare.
- Nu transformați rugăciunea în cerșetorie.
- Viața este o plăcere mortală.
- Teroristul, era un om foarte cumsecade.
- Oamenii raționali, sunt irațional de raționali.
- Un jun, a dejunat în ajun.
- Avea slăbiciunea să-și învingă slăbiciunile.

- Cum este posibil ca pe o planetă perfectă să existe atâta imperfecțiune?
- Dacă Iadul a fost creat cu acceptul lui Dumnezeu, mă întreb, unde este bunătatea Făuritorului, față de creațiile sale?
- Ritualul nupțial, a durat toată ziua.
- Un nebun se credea Bonaparte, iar altul se credea bon aparte.
- Ajunși la sapă de lemn, se sapă unii pe alții.
- Orice must bun, poate deveni vin prost.
- Fiindcă nu era întreg, și-a căutat jumătatea, pe care a luat-o de nevastă.
- Căldura căminului conjugal, până la urmă, l-a ars.
- A venit și ziua în care i s-a făcut cunoscut că este prost ca noaptea.
- Toți evreii au trecut Marea Roșie, dar nu toți au trecut Iordanul.
- Nevăzutul, a prevăzut că va fi văzut.
- Ținea la ochelarii săi ca la ochii din cap.
- Înmormântarea a costat mai mult decât mortul.
- Fermierul își conducea ferma cu multă fermitate.
- Mutul a fost desemnat ca purtător de cuvânt.
- Este foarte important să nu-i dai importanță celui care își dă importanță.
- Vreau să mă asigur că ești sigur că ești sigur.
- Nu pot să cred că poți să crezi că pot să cred.

- Este pentru prima dată când merge pe ultimul drum.
- A băut mai mult de cât trebuia, atunci când nu trebuia.
- Cu-n picior juca fotbal și cu celălalt bătea din palme.
- Există posibilitatea unei imposibilități.
- Teama lui, este ca și teama mea, numai curajul diferă.
- Când nu era de față, era dat la spate.
- Se plângea că a lăsat-o bărbatul... să facă copii cu altul.
- Frații siamezi, au devenit cumnați de nedespărțit.
- S-a făcut luntre și punte și i-a cumpărat amantei un iaht.
- Preafericitul, păstorește o turmă de nefericiți.
- Fugea de Iad ca de dracul.
- Ea făcea parte din sexul frumos, iar el din sexul opus.
- M-am dus la doctor să-mi spună ce am și el mă întreabă pe mine ce am.
- Am sedus o femeie arhisedusă.
- Taie porc la Crăciun, din an în Paști.
- Când nu era nici în car nici în căruță, umbla cu fundul în două luntre.
- Întâi au fost la cataramă apoi, au ajuns la cuțite.
- La o poartă era Hanibal, iar la cealaltă, un vițel.

- Obrazul subțire, cu tupeu se ține, zise un gros de obraz.
- Unul era pe val, iar celălalt, pe drojdie.
- Ducăse-n colo, că prea-l are pe vino-n coace!
- Fiindcă nu-l băgau în seamă, i-a băgat în mă-sa.
- Copiii de bani gata, sunt săraci cu duhul.
- Ori împărat ori nimic, zise republicanul.
- Urâtul, era luat cu frumosul.
- Un coate-goale, era în pas cu moda.
- Cel moale din fire, era tare de înger.
- Fiind vegetarian, consuma numai compot de mere, țuică de prune și ciorbă de perișoare.
- Știa să cânte pe note...discordante.
- Ea umbla cu pieptul scos, iar el stătea cu mâinile în sân.
- Unul avea o mușcătură de câine, iar altul, mai multe, adică avea remușcări.
- Asistența a degenerat de frig.
- Dacă unii primeau pâine și circ, noi ne mulțumim numai cu circ și, din când în când, unele firimituri.
- Înainte de a vedea stopul, oprești la câțiva metri și te asiguri.
- Deși avea un picior mai scurt decât celelalte două, nu mergea șchiop.
- Unul a fost desemnat, iar celălalt desenat.

POSSIBILITĂȚI
IMPOSIBILE



- Să-ți iei inima în dinți și să o oferi, pentru transplant, altei persoane.
- Să fii beat de fericire și să intri în comă alcoolică.
- Să se facă transplant de creier, recoltat din creierul munților.
- Să fii șomer și să te sancționeze șeful pentru abuz în serviciu.
- Să schimbi filamentul unui bec cu descărcare în gaze.
- Să înhami la căruță, un cal cu mânere.
- Să fie învinuit de hărțuire sexuală, un eunuc.
- Să omori argintul viu.
- Să muncești din greu în industria ușoară.
- Să dormi, în același timp, în două Camere.
- Să te plagiezi pe tine însuși.
- Să pierzi un proces de conștiință și să faci recurs.
- Să mulgi lapte bătut, de la capra podului.
- Să profiți de un profitor neprofitabil.
- Să te întâlnești între patru ochi, cu un orb.
- Să te bată cineva la cap și să ramâi așa (bătut în cap).
- Să i se sărute mâna lui Venus din Milo.
- S-o ai de soacră pe mama Fetei Morgana.
- Să-ți între soarele în ochi, pe timp de noapte.
- Să faci ceai din frunzele unei tufe de Veneția, fiert în apă chioară.

- Să arunci cu pietre de încercare, în câinii cu covrigi în coadă.
- Să faci cozonac din miezul unei nuci nimerite-n perete.
- Să predai la fier vechi, potcoave de cai verzi pe pereți.
- Să locuiești într-un cort și să te dai cu capul de toți pereții.
- Să rămâi blocat în lift, în timp ce cobori cu parașuta.
- Să-ți fiarbă oala la un foc bengal.
- Să ți se pretindă uium, fiindcă ți-ai măcinat nervii la moară.
- Să ai impozit pe venit, fiindcă ți-a venit mintea la cap.
- Să locuiești la periferie și să fii în centrul atenției.
- Să înjugi niște boi de baltă, la Carul Mare.
- Să fii pus în ramă, fiindcă ai rămas tablou, de uimire.
- Să rămâi repetent la școala vieții.
- Să muncești zi lumină, timp de 24 de ore.
- Să dormi neîntors în timp ce te întorci.
- Să dormi dus în timp ce vii.
- Să macini miezul nopții și să-l pui în cozonacul zilei.
- Să strici ovăzul Calului Troian, pe găștele Romei.

- Să fii cizmar de lux într-un sat de opincari.
- Să amendezi armata inamică, fiindcă a trecut granița, eludând controlul vamal.
- Să deraieze locomotiva de la trenul de aterizare.
- Să locuiești cu chirie într-o cameră de luat vederi.
- Să nu te prezinți la Judecata de Apoi.
- Să-ți aducă barza un copil din flori artificiale.
- Să se declare oraș, Comuna din Paris.
- Să locuiești într-un mare cartier a unui mic cătun.
- Să fii burlac convins... de nevastă.
- Să pui la clocit oul lui Columb.
- Să faci un copil din flori de stil.
- Să cauți nod în papură și să-l găsești în praz.
- Să schimbi pătura de ozon cu o pătură intelectuală.
- Să devalizezi, prin spargere, o bancă din parc.
- Să te dai cocoș, când bântuie gripa aviară.
- Să găsești femeii pierdute și să le predai păgubașului.
- Să faci covrigi cu gaura pe dinafară.
- Să-ți umpli casa cu pureci de la televizor.
- Să te scalzi în bani și să înoți în sărăcie, până ce te îneci în apa Sâmbetei, într-o duminică, cu un os în coadă de pește.
- Să te dezlănțui deși nu ai fost înlănțuit.

- Să bagi ață într-un ac de mare și să cârpești o rupere de nori.
- Să ceri slavă Domnului și să primești slava rusului.
- Să te autodenigrezi și apoi, să-ți pretinzi despăgubiri pentru daune morale.
- Să lovești cu Palma de Maiorca în Capul bunei Speranțe.
- Să te ardă gerul până te face scrum.
- Să faci din țânțar armăsar, pe care să-l duci la măgărițe, pentru a obține catâri.
- Să vezi cum urcă o stea căzătoare.
- Să renaști din propria-ți cenușă, înainte de a fi fost ars pe un rug de mure.

**DISTIHURI
PARADOXISTE**



Placidizant și sumbru plânge cerul
Peste întreaga zare șiroind.

O nevântită moară-a nepăsării,
Macină donquijotice-mpliniri.

Ceasornicărinde minutare
Macină-n tic-tacuri dorul meu.

Noptalizate brațe de-ntunerice
Sugrumă ziua-n care m-am născut.

Zig-zagulând printre trăiri deșarte,
Mi-mping speranța către Nicăieri.

Contemplatizantele-mi priviri
Absorbizează zborur-le fecunde.

Miresmoizii comfrieri
Îmbălsămalizau tăceri.

Aprilizați, cireșii înfloriră
Apetisând albine, cu nectar.

Sub evantaiuri de petale albe,
Albinizează roiuri, zumzăind.

Edurizant, averile îmi număr
Depuse-n bănci din parcuri: sărutări.

Mă desfrunzalizez precum o toamnă
Coclită-n arămiu ruginizant.

Corăbiind prin tainica tăcere,
În noapte, gându-mi trece prin furtuni.

Saharizatu-mi suflet însetat,
Ozaliza privirea-ți înrouată.

Pe-o lespede de răs, paița tristă,
Somnaliza, suspine susurând.

Cascade-n topogane virulând,
Apalizau pâraiele-nspumate.

Brâncușizante porți de dor granitic,
Trăiesc, săruturi imortalizând.

Care cu boi, grigorescente,
Pe-autostrăzi de vis, ne poartă-n timp.

Pe catafalcul mutelor portative
A violoncelizat mumia sunetelor.

Hieroglifiat bansoiul, pe gheișă,
Mă lasă să visez forme de vis.

Pe catafalcul zborului de fluturi
Iernalizanta vreme, funera.

Însalopetate regimente,
La vatră-au fost lăsate, șomerând.

Înfăptuiri miracolarizante
Confortizează traiul terroid.

Primitivatizau humanoizii
Prin negura trecutului străbun.

Însângeralizând, campestre lanuri,
Maci înrouați, privirile ne-ncântă.

De sub defuncte și-norbite pleoape,
Nu vor mai curge lacrimi de dureri.

Văd taurii înclopotăți, în luncă,
Boncăluind cu ură prin tufani.

Lotcăluiau pescarii printre lotuși
Sub aripări de lebede și cuci.

Concertiza, printre zburări de fluturi,
O ciocârlie-n crângu-nflorizat.

Phoenixizează iarăși primăvara
Prin vălătuci de ceață surâzând.

Lemn de hinochi, cedru și santal
Voi cenuși-n arzânde-mi iubiri.

Sepuculau apusuri înmăcite
La marginea întinselor câmpii.

Inima-mi clepsidrează, clopotind,
Prin lacrima târziilor tristețuri.

Tsunamizau tristețurile vieții
Pe plaja de regrete și suspin.

Tiptilizant pășesc, în umbra vieții,
Amarnăielnic, triste amintiri.

La cuiburi vechi, triste iubiri bătrâne,
Retrăietornic mai sperânțuiesc.

Împliscuind, printr-un destin zburalnic,
Pasărea ploii, puii și-a ucis.

Spre nereîncarnare, frunza tristă,
Muribunda sub zări de infinit.

Naufragiabila secundă.
A navigat prin vremi, sepulcralând.

Cu cerbicie trec a noastre clipe
Înspre niciunde arhiprezent.

Sub zboruri fluturalnice, pe ape,
Barca-ntre lotuși încă adăsta.

Bufnițaiu prin taine siderale
Înțelepciuni, pentru neștiutori.

Neeucledienile gândiri,
Mă poartă-n spații euclediene.

Te-aș inoportuna în pardonabil,
Dar arhiambudent timidizez.

A mere coapte, mirt și mandragore
Feminizant miresmizează trupu-ți.

Efemerizabile speranțe,
Ciclic, tangentează electorul.

Aviatorizante linii drepte,
Fumegăiesc azurul infinit.

Distihuind în pilde antonpane,
A devenit un om proverbial.

Se manelizează azi, cultura,
Telenovelându-ne pe toți.

O iminentă catastrofă-aduce
Posibile imposibilități.

Vâslim împardonabil, cu grăbire,
Spre începutul unei noi nevieți.

Pe-o carte nedeschisă, ochelarii,
Așteaptă trudnici ochi întru citire.

Din prometeici răni, vultanic gheruite,
Curg flăcările focului divin.

Meteorii scăpați din Veșnicie,
Înghiț lumină, pentru a muri.

Tremoloinde, notele-nfrățite,
Gem sub arcușul nobilei viori.

Flămândizându-se-n albastru,
Un val tsunami, omoraliza.

Vuielnicind grăbit, multirostatul,
Virgulizează timpii, găruind.

Găinarizanta cocoșime,
Se pliscuiește, beligerizant.

Măru-nceput, uitat pe-o bancă-n gară,
Spera în pofta multmâncândeii guri.

Luna, plină ochi cu vârcolaci,
Ecliptiza terranoidul norioptic.

Dând nas în nas, pisiul, cu dulăul,
Codălu scupavnic, îngrozit.

Vampirizând intens, insectoizii,
Împart crepusculante insomnii.

Lacrimalizând elegiastic,
Bătrâna toamnă, ape ropotea.

Se-mberbecesc involburalnic,
Virilii nori, diluvionărind.

Cicadele din grinzile străbune,
Ronțăluiesc, tăcerea penetrând.

Țurțuranoidele cristale,
Stalactizau strașinoiard.

Berbeci de foc, par norii,
Imbalaaurizați.

Din geana iernii, lacrimi
Înstrășinate, plâng.

Știralizând, ziare matinale,
I-au pulsul faptului cotidian.

Omătularizantele furtuni,
Iernalizează splendida natură.

Alicărăpăind, o ploaie rece,
Reumatismează osării.

Ruginizând întristător, pădurea,
A obosit de-atâta îmbrumare.

Lăutărea nuntinda greierime,
În lunga vară, neagonisind.

Vâltoriza zgomotizant cascada
Avalizânde ape susurând.

Psihedelicit mirabolant, mă iată,
În aburi Bachici, lângă foc, șezând.

Filozofismatice creații,
Ambunde-n lumea ce o navighezi.

Frumoasă ca și firea-ți eclatantă,
Opera, fie-ți vie-n Infinit.

Iar vântul toamnei piaptăună copacii
Dezmătrețindu-i de-nfrunziri târzii.

În parc, un june, prea timidizant,
Privea o sărutalnică pipiță.

Coclauri de-ntuneric și lumină,
Străbat meteoriții ancestrali.

Fantasme de piată pustie,
Timpanele-mi țiuie-n vânt.

**ZICĂTORI
DISTIHICE**



Cred că nu e cazul
Să crezi că e cazul.

Nu poți număra ce nu-i
Și lua, dacă nu pui.

Sper să vreau
Să nu mai vreau.

Nu mai vreau să pot
Să nu mai pot.

Unul e supus
Și altul, suspus.

Din opinca țărănească,
În mașina boierească.

Am voit să nu voiască
Ce nu voia să voiască.

Bunic armăsar
Și tată măgar.

Eu, în unanimitate,
Cred în inumanitate.

Și-am să țin, șoptind un pic,
Că-s cel mai bogat calic.

S-a prestabilit
Că nu-i stabilit.

Se vede că nu se vede
Ce se vede.

Nu mai vreau
Să nu mai vreau.

Tu nu-ți dai seama
Că nu-ți dai seama?

Mai de voie, de nevoie,
A primit bilet de voie.

De obosit ce era,
Uneori, sub el cădea.

Era mult mai răpănos
Ca un puric păduchios.

A avut norocul
Să-i moară norocul.

Creștinu-i necredincios
Și urâtul e frumos.

El, foarte-ncântat era
De neîncântarea ta.

Avea o gură
De mare anvergură.

Pe la toți morții plângea,
Până și la moartea sa.

Mă trag din satul prostului
Nu din prostul satului.

Vrea răspuns clar și concis
La scrisoarea ce nu mi-a scris.

Mai e câte-un nătărău,
Bun de-a fi doar copil rău.

Nu este secret
Că am un secret.

Am descoperit
Că era descoperit.

Am constatat că nu s-a constatat
Ce nu s-a constatat.

Când ieși de la discotecă,
Treci pe la bibliotecă.

Ea de câine se ferea
Și-a mușcat-o o cățea.

S-a căciulit pălăria
Și s-a calmat acalmia.

Una e să cazi la pat
Și alta-i să cazi sub pat.

Orbii, pe un orb de-al lor
L-au numit conducător.

Dacă ne numărăm și noi,
Avem acasă patru boi.

Să nu-i socotiți
Pe nesocotiți.

De ce nu ești cumsecade
Să-nveți cum se cade?

Dumneata, ești om cuminte
Însă nu prea ești cu minte.

El agresor, ea siluită,
El necinstit, ea necinstită.

Nu-mi face neplăcerea
Să îmi strici plăcerea.

Instabilitatea labilă,
A devenit instabilă.

Muza care-l inspira,
Numai pe closet stătea.

Era imprevizibil
De imprevizibil.

Nu ține ce ține;
Ține ce nu ține.

Bani mulți el avea
Dar sărac era.

Eu calic ca un ulcior,
El calic ca un picior.

Muncește cu îndrăzneală
Și te-ndoapă cu scuteală.

Ce te plictisește,
Te și obosește.

Dacă nu există Dumnezeu,
Este păcatul lui, nu al meu.

Ai să plângi la iarnă iară,
Râsul cel de astă vară.

Dracul nu intră-n noroi
Dar ne trimite pe noi.

Te iubesc la nebunie,
Ca pe dracul la cutie.

Când nu merge mașina,
Degeaba îți bați soacra.

Mai mult își imagina
De cât cunoștea.

De mișcat mișca,
Însă nu acționa.

De-ai trecut de ieri, rămâne
Să te gândești doar la mâine.

Nu domină cine-nvinge,
Domină cine convinge.

Primește-mă-n casa ta
Până-ți găsești tu alta.

Foarte multe vreau să zic
Pentru a spune nimic.

E nepotrivit
Să fii nepotrivit.

Scriu poezii idiști,
Poezii fără chiloți.

Într-o seară, era vară
Șintr-o vară, era seară.

El vorbea mai cu perdea,
Deși geamuri nu avea.

– Ziua bună, nea Costine!
– Cum a fost, așa rămâne.

Nu am darul
De-ați da darul.

Hoțul era om cinstit
Și învățatul, tâmpit.

Foaie verde nu știu cine,
Aș mânca dar nu știu bine.

El e cu intenții
Iar ea cu pretenții.

Ăsta este incredibil
De credibil.

Nu importă ce importă
Ci importă ce exportă.

Zi ca el și fă ca tine,
Să se simtă prostul bine.

Mi-ar face plăcere
Să-ți facă plăcere.

Câte-odată-mi reproșez
Că n-am ce să-mi reproșez.

Nu-mi este rușine
Că nu-mi fu rușine.

Lăcomia și prostia,
Înving ades omenia.

M-aș bucura
De te-ai bucura.

Să nu crezi că-mi vine-a crede
Să cred ce nu-ți vine-a crede.

Nu face ce trebuie
Dar face când trebuie.

Îți doresc tot ce-ți dorești
Și ce-mi doresc să dorești.

Nu se poate să nu se poată
Să se poată.

Nu vreau să înțeleg
Ce vrei să înțeleg.

Nu mai era un secret
Faptul că era secret.

Neavenitul,
A venit cu venitul.

Îmi promite
Că nu-mi va promite.

Să-ți placă să faci
Ce-i musai să faci.

Mâncături n-aveau
Dar se scărpinau.

Ce e astăzi noutate,
Măine va fi nulitate.

Minciună cu iz benefic
Sau un adevăr malefic?

Când foamea e mare, cică,
Orice pâine pare mică.

El se lăuda
Că nu se lăuda.

Am constatat c-ai constatat
Că nu am constatat.

Nu sunt încântat
Că nu ești încântat.

I s-a dus vestea
Că i s-a dus vestea.

Nu am chef să-mi vină cheful
Să-ți fac cheful.

Tot punând ceva de-o parte,
Dai sărăcia la o parte.

Sfătuitorul, m-a sfătuit
Să nu mă las sfătuit.

Tineretea nu știa,
Bătrânețea, nu putea.

Aș vrea să spun
Că nu vreau să spun.

El prea conștient era
Că nu conștientiza.

În fine, finul,
Și-a finit afinul.

Ce cafeaua a stricat,
Zahărul a reparat.

Cât despre vre-un fel,
Nici un fel de fel.

Cine trage la tutun
Este sănătos tu-tun.

Nu-mi refuza onoarea
De-ați acorda onoarea.

Mulgea vaca înțărcată
Și beia apă secată.

A-nhămat iapa la cârjă
Și a proțăpito-n birjă.

Acolo, privind atent,
Vezi ceva inexistent.

Ți-ar fi fost bună mie
Dar nu mi-ar strica nici ție.

Rușinea cuminților,
Cinstea necinstiților.

Foaie verde nu știu ce,
N-am de toate-n casă, bre.

Cei plini de bani se ceartă,
Săracii tac și iartă.

Văzui pitic găligan
Și surdo-mut meloman.

El e treaz, ea nu-i deșteaptă;
El e strâmb, ea nu e dreaptă.

Poezie siluită,
Morală batjocorită.

Într-un fel vorbea
Și-n altul gândea.

Brutar înecat cu pâinea
Și poștaș mușcat de câine.

Când scârțâie roata, ungi;
Când scârțâie soacra, fugi.

Fura lemne, nea Ion,
Iar ea...furazolidon.

Unul este înnorat
Iar altul, înnoroiat.

În orice car plin, tataie,
Tot mai încap două paie.

Plăcerile exacerbate,
Duc la imoralitate.

Au dat jos oligarhia
Și-au săltat demagogia.

Nestatornicia sa,
Prea statornică era.

Alergând după plăcere,
Te împiedici de durere.

Are-averii nemăsurate
Și zilele numărate.

Datoria,
Strică prietenia.

Unde împăratul merge pe jos,
Nu miroase prea frumos.

Educația pruncilor,
Începe cu a părinților.

Și-a-nșelat soțul, cât a trăit,
Și-a ținut doliu, când a murit.

El urăște ce-a iubit
Și iubește ce-a urât.

Dintr-o eroare, foarte precisă,
Moartea a fost ucisă.

În camera fără pereți,
Fetele erau băieți.

S-a-ndulcit la gură
Cu o murătură.

La nunta fără mireasă
E o slăbănoagă grasă.

I s-a ordonat
Să fie ordonat.

Din timp în timp,
Își face timp.

În mod concret, ce nu-i concret,
Chiar de-i secret, nu e secret.

Și-a făcut un cult
Din a fi incult.

Drumul fără rost,
E drum pentru prost.

El nu-și dă seama
Că nu-și dă seama.

Buruiana și cu sapa,
Precum focul și cu apa.

Albina, duce la miere,
Musca, în alt loc, măi vere.

Un plural însingurat,
Singur s-a pluralizat.

O (in)continuitate, continuă
Să fie discontinuă.

Vă dau cuvântul
Că vă dau cuvântul.

Am aflat că ați aflat
Ce-am aflat că ați aflat.

El avea ce nu voia,
Ea voia ce nu avea.

Este posibil să fie posibil
Ceva ce e imposibil.

Foarte consecvent era
În inconsecvența sa.

Visul oricărui măgar
E să devină grăjdar.

Nici nu mă gândesc
Să mă mai gândesc.

Denigrez păcatul tău,
Ca să-l ascund pe al meu.

Orice prost are talente
De a găsi argumente.

Nu există doctorie
Pentru vindecat prostie.

Eu renunț la o avere
Pentru o plăcere.

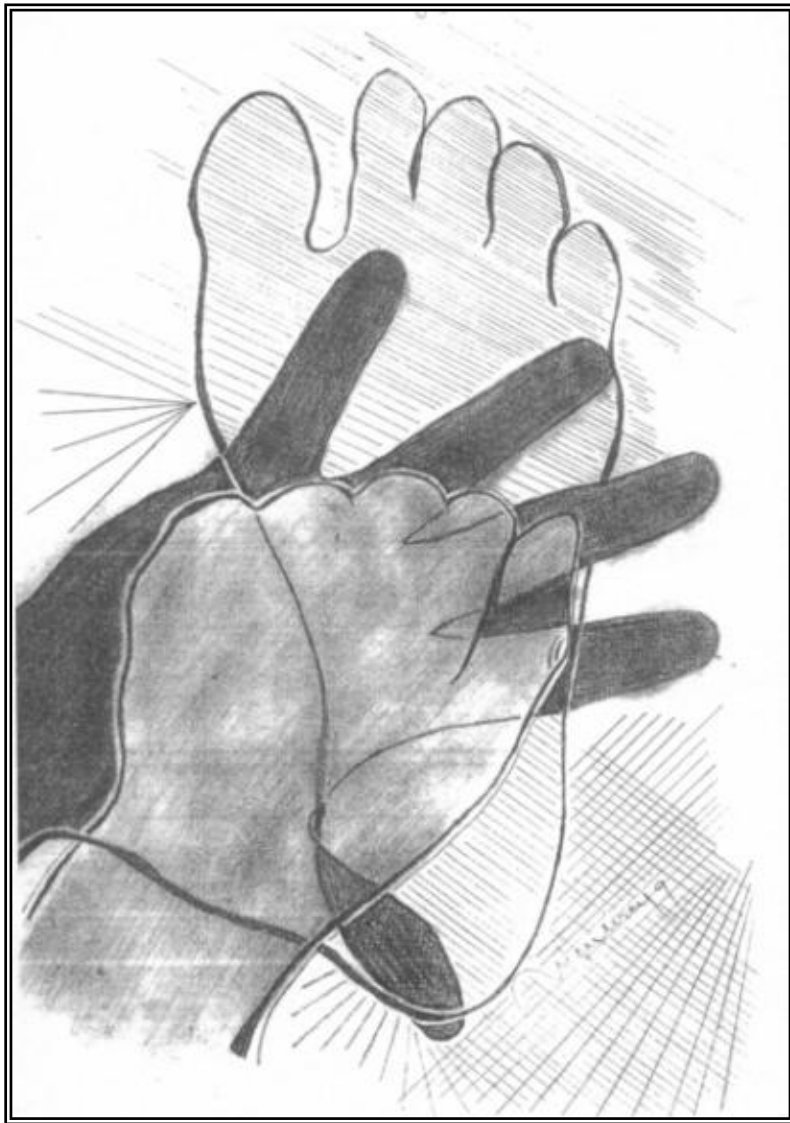
Apa-i rea pentru-înecat
Și bună pentru-însetat.

Iepurele cel frumos,
Pentru uni-i doar gustos.

Starea pasageră-a sa,
Facultativă era.

N-a găsit ce-a căutat,
A găsit peste ce-a dat.

FABULE, PARODII SI
ALTE POEZII



E CEVA PARADOXAL

În capitolul de față –
„Parodii și fabule” –
Animalele, în viață,
Folosesc vocabule.

Fabula, este poemul
Care pe noi ne încântă
Fiindcă le dă cuvântul
Celora ce nu cuvântă;

Vorbesc porci, măgari și rațe
Și se înțeleg normal
Ceea ce, desigur, frate,
E ceva paradoxal.

Paradoxist, – se-nțelege –
Eu mă gândesc uneori:
Oare cum ne-am înțelege
De-am fi necuvântători

Și-animalele, vorbinde,
Ne-ar încondeia pe noi,
Arătându-ne defecte
Și năravuri și nevoi?

Desigur, nu ne-ar fi bine
Și poate c-am protesta;

Am roși, am plânge-n fine,
Dar nu am vocifera.

TRATAMENT

Un bătrân pe care-o boală,
În ultimul timp, îl sapă,
La spital s-a prezentat
Să ceară hapuri cu apă.

Și-anceput încet să bată
Pe la uși, apoi a stat;
Doctorul era plecat
Iar o soră medicală
L-a certat:

– De ce-ai venit iarăși la noi?
De ce n-ai stat acasă,
Să te fi uns cu usturoi
Și cu untură grasă?

– Poftim de m-ascultă cucoană,
Că iar am călcat azi pe bec,
Dar dacă îmi dai o pastilă,
Îmi iau tălpășița și plec.

Te uită la mine babină,
Deci vino, te rog, mai aproape
Căci boala m-apasă haină

Și popa ar vrea să mă-ngroape.

– O, n-o să mă crezi, bătrâne,
Dar pastile zău că nu-s;
Mergi, te rog, la farmacie
Poate-s compensate-n plus
Și dacă e coadă mare,
Ia-ți mata o lumânare.

Și așa plecă bătrânul, cetățean din Europa
Galben precum o lămâie,
Să-l trateze cu tămâie,
Taica popa.

LUCEA FARUL

– De Mihai Coșbuc –

A fost odată ca-n povești,
A fost, ca niciodată,
Un basm cu pajuri și cu zmei
Și-o preafrumoasă fată.

Și era una la părinți,
Alunecând pe-o rază,
Icoană în altar s-o pui,
Când fața-ți luminează.

Mlădie ca și-un spic de grâu,
Ea pasul și-l îndreaptă

Lângă fereastră unde-n colț,
Luceafărul așteaptă.

Pe malul apei, împletind,
Ea timpul și-l petrece
Rupând trei vreascuri dintr-un gard
Nemuritor și rece.

FIAT LUX

Că-i dura lex se știe, și nu-i o glumă asta;
Că-i dur Alex o simte copilul și nevasta.

Deci să facem lumină: (Nu-i vorba de un flux;
Fiatul e mașină, dar nu e Fiat lux!)

Alex, se crede Zeus (Deux ex machina)
Nu ține cont de faptul că s-a scumpit benzina.

Iar ea, cu difficiles mega, mi se pare
Că prea-i preocupată de fleacuri trecătoare.

Băiatu-i din aceeași făină, și știi bine
(Eiusdem farinae), că el ține la tine!

Ex boca parvulorum veritas, măi tataie;
Tot ce ți-a spus copilul, așa-i, nu-i da bătaie!

O fi el pur si move și prost – Doamne ferește! –

Dar pur și mov nu este, și totuși, se-nvârtește!
Deci nu avem ce face: Alea iacta est!
(Deși eu cred că alea – din contră – sunt spre vest!)

Consulii să vegheze! (Coveanto consules!)
Căci altfel, se alege, de tot, ales bules!

Fiindcă exist și cuget (Cogito ergo sum):
Nu poate să existe un foc fără de fum!

Am zis dixi și gata! Acum, în vremea asta,
Săndele, bate-ți soacra, nu pruncul și nevasta.

DOAR UN MĂR

Cu redundanță sobră, epopeea
Unei perechi, mă lasă siderat:
Ireverențios gurind femeia,
L-a ispitit c-un măr, pe-al său bărbat.
Au fost ei surghiuniți, la vremea- ceea
Și pedepsiți cu traiul în păcat:
Va procrea-n dureri de-acum, femeia,
El va lupta-n războaie, ca bărbat;
Va ciclui lunar biata, de-acuma,
Iar lui, pe față, îi va crește păr.
După dreptate vor tânji într-una
Și sete le ve fi adevăr...
Chiar toate li se trag de la un măr!

LOCUL NOSTRU-I PE PĂMÂNT

Clipeau lumini de stele, în oceanul sideral
Unde, pe un tron de nour, stătea Naltul Ireal.
Mă privește cu-ndurare, Veșnic Tânărul Bătrân,
Imaterialul fizic, peste atoate stăpân.
El, oprit-a Infinitul, dintre două Veșnicii
Și îmi puse întrebarea: - Dumneata de unde vii,
Fir de praf, murdar de patimi și umane mârșăvii?
I-am răspuns cu umilință și cu tremur în cuvânt:
– Prea Mărite, eu unt om, și-am venit de pe Pământ.
A tunat atunci Prea-Naltul: - Du-te omule-napoi
Și te spală-n munci și-n grijuri și-n căințe și-n
nevoi;
Pe Pământ vă este locul. Ăla-i Iadul pentru voi
Și să-mi apăreți în față, doar în Ziua de apoi!

STRĂMOȘUL

Un strămoș de-al meu,
Foarte îndepărtat –
Atât de îndepărtat încât
Nici măcar nu era rudă cu
Strămoșii mei cei îndepărtați –
Într-o zi m-a rugat
Să-l consider strămoșul meu
Cel mai apropiat.
Acest strămoș, se numea Cicero
Și m-a învățat

Că nu pot fi liber, cu adevărat,
Dacă nu accept –
De bună voie și nesilit de nimeni –
Să fiu robul
Legilor aprobate în Senat.

AVENTURA AMOROASĂ

Fiindcă serbam un eveniment,
Am adus în apartament –
De pe o alee –
Un înger de femeie
Focoasă;
A dracului de frumoasă,
Chiar dacă nu era femeie de casă,
Chiar dacă era femeie ușoară, des folosită,
Se lăsa greu lămurită,
Încât, a trebuit, mai întâi, să o plătesc,
Pentru a mă lăsa s-o iubesc;
Dar, când a acceptat ce voiam,
Am constatat că eu nu mai puteam;
Așa că, a venit o brută
Peste noi,
Care să ne... fure de valută
Pe amândoi.

PORCUL ȘI PURCELUL

Pe-o ridicătură, într-un grajd mizer,
Aflat în ograda unui fermier,
Trăiau două capre, scroafa și-un purcel.
Scroafa grohăiește, purcelul guiță,
Când apare-n ușă porcul de Guliță.
Zărindu-l, purcelul, zice: – Mamă, gata!
A sosit momentul să-l cunosc pe tata.
Dar scroafa-i răspunde: – Cred că te-ai stricat!
Tu nu vezi că ăsta e emasculat?

RAȚA

A fost o rață ca-n povești,
Odată confusată,
Văzând găina cu boboci
De rață-nconjurată.
Îi cloncănea și îi certa
Și nu-i lăsa în baltă
Dar îi iubea și-i ocrotea
Ca mamă-adevărată.

Uimită, rața, constată
Că și de-această dată,
Rățoiul său o înșela
Cu o găină depravată.

Plecă decisă, spre rățoi,

Să-i ceară explicații,
Făcând un mare tărașoi
Și vagi elucubrații.

Și-a zis rășoiul cel ciufut:
Rășușco, te iubesc!
Iar pentru ce s-a petrecut,
Eu măcăesc, deci mă căiesc!

CERERE ȘI OFERTĂ

– Fiecare va primi
De băut, ceea ce cere!
– Fiind țap, eu aș pofti,
Bineînțeles, o bere.

BOUL ȘI VIȚELUL

Un bou fălos, către-un vițel:
– Bă țacă, ești prea mititel
Și prost și bleg și ne-înțarcăt!...
– Da, dar eu nu sunt emasculat.

ÎN JUNGLA DEMOCRATĂ

Prin junglă, unii, strigau:
– Leul se vrea președinte!
Zise ursul: – Am să-i dau
Un vot, să mă țină minte!

CLAPONUL ȘI GĂINA

În curtea lui Moș Ion:

- Ai zis că-mi faci o surpriză, zise găina lui moșu
- Da dragă...dar sunt clapon,

Declară spășit, cocoșul.

GREIERUL ȘI FURNICA

O furnică, nu vorbea
Cu un greier, uite-așa:
Ea tăcea, el asculta.

CALUL ȘI ARMĂSARUL

Un cal, către armăsar:

- Bă, mie mi-e foame iar!
- Totdeauna, cel ce n-are,

Are poftă de mâncare.

REGINA ȘI ALBINA

În stup, unei albine lucrătoare,
Regina-i zise: „Dragă, nu suport
Ca un trântor oarecare
Să-mi devină prinț consort!”

PORCUL ȘI PURCEAUA

Purceaaua, către un grăsun:

– Iubitule, aș vrea să-ți spun

Ce mult îmi placi, cât te iubesc

Și că ești porcul meu visat...

– Eu ție, țin să-ți povestesc

Cum m-am castrat.

MĂGARUL, BOUL ȘI VACA

Măgarul, stând cu boul la gargară,

Îl înghionti, când vaca cea sprintară

Tocmai atuncea, traversa ograda,

Cu pas domol, făcându-și vânt cu coada;

Însă semnalul, fost-a în zadar

Căci boul e doar bou, nu e măgar.

ȚIGANUL ȘI IAPA

Un țigan, cică avea

Căruță și-o iapă rea

Și, venind așa, haihui,

De la mama dracului,

Și-observând că iapa sa

Damfuri dese slobozea,

A oprit și a-njurat-o

Și-apoi, invers a-nhămat-o.

ȘOBOLANUL ȘI ȚĂRANUL

- Dă-mi ceva din casa ta, zise șobolanul
- Așteaptă și îți voi da, răspunse țăranul
- Și i-a dat...motanul.

POPA ȘI OMUL PROST

- Învăță-mă părinte și pe mine,
Ce să fac să-mi meargă bine?
- Iată cum fă, fiul meu:
Adu-I rugă lui Dumnezeu!
Și-a mers prostul în pădure
Și a adus rugă...de mure.

BARZA ȘI BĂRZOIUL

- Un bărzoi, cică-ar fi zis:
- Fă, mă-nșeli cu un ibis?
- Tu vorbești? Crai de nimic!
- Știi ceva, bă? Ciocul mic!

ÎNTRE TURTURELE

- Vorbeau două turturele:
- Dragă, nu suport manele!
- Mergi la operă, surată!
- Nu vreau să fiu operată.

POEME
TRĂSNITE



POEM DINTR-O LITERĂ

A

POEM DIN CONSOANE

B, C, D,
F, G, H,
J, K, L,
M, N, O, P,
R, S, Ș, T,
Ț, U, V, Z.

POEME DIN DOUĂ LITERE

1)

Tu nu da cu ou în za,
Ci dă cu un os pe șa,
Ca la el și ca la ea,
C-o să te ia la, la, la!
Hi, hi, hi și ha, ha, ha.

2)

Eu ar un ar, da
Nu ca la ea,
Ci ca la un Ra;
Cu un at ce va da
Un om de pe șa
Și nu va va
Să se ia la ha, ha, ha;

Cu tu și cu fa,
Cu nu și cu da,
Cu hu și cu oa,
La el și la ea.

POEZIE-NTR-UN CUVÂNT

Ortodox
Vacs
Ex
Dox,
Matrafox.
Paradox!
Singur,
Matur,
Indur,
Fur,
Tremur.
Impur!
Fumez,
Dansez,
Dormitez,
Epatez,
Enervez.
Exploadez!

Vreau,
Beau,
Iau,
Dau,
Ceau –
Bau!
Permit,
Promit,
Sughit,
Înghit,
Vomit.
Tâmpit!
Înțeleg,
Culeg,
Încheg,
Dezleg,
Reneg.
Bleg!

Citesc,
Muncesc,
Iubesc,
Gândesc,

Primesc.
Trăiesc!

ÎNCURCĂTURI PROVERBIALE

Unde nu-s picioare, este vai de cap;
Două teacă-n săbii, nicidecum nu încap.

Ochi la ochi nu-și scoate niciodată, corbul;
Până și Brăila a nimerit orbul.

Latră care mușcă – se știe – nu câine;
Nu lăsa pe astăzi ce poți face mâine.

De dar, dinții nu se caută la cal;
Îneacă-se ca țiganul la mal.

Casa sare masa, capra sare iada;
Se piaptână casa și arde se baba.

După viteji se-arată foarte mult război;
Carul se nu pune înaintea boi.

Lăudat la sacul să nu te duci cu pomul;
La boii săraci, nu trage nici omul.

Urmă râde cine la bine râde mai;
Vorbește să nu aiurea-n tranvai.

Nu altuia face ce-ți place nu ție;
Pălării cu-aceeași e altă Mărie.

Poartă se vițelul ca la uită nouă;
De la mielul oi, blând suga la două.

Lacul mare face picătura mică;
Curge dacă nu – se știe – că pică.

Apa nu merge de multe ori la ulcior;
În țara-mpăraților, orbul este chior.

DAR DIN DAR

– poem din trei litere –

Din nor, iar, cad ape rar...
Fac ele lac, așa dar.
Ave pun. Din cel nou lac,
Iau: ton, târ, oac, oac, oac, oac...
Dau cam tot, dar, lui moș Ion;
Țin doi pui din cel bun ton.
Dau lui Dan, cel pui mai mic,
Dar din dar fac. Așa zic.

ÎNTR-O SEARĂ

Într-o seară,
Dis de dimineață,
Când mă duceam să-mi las mustață,

Iară,
Au început să nu apară
În gară,
Trenuri trase de boi,
Fără oi.
Noi,
Fiind mușcați de un câțel de usturoi,
Am mers cu pas vioi
Înapoi –
Desigur,
Fiind singur
Cu încă vre-o doi.

LA PLOPUL LĂUDAT

Singurul plop fără soț, din pădure,
Face fragi și alune și mure...
Iar mai în vârf, printre smicele,
Are și prune și micșunele.

FOAIE VERDE FOAIE VERDE

Foaie verde foaie verde,
Rătăcitul nu se pierde;
Idiotul se tâmpește
Și tâmpitul se prostește.

SUNT

Sunt amonimul arhicunoscut,
Născut într-o zi pară, fără soț;
Sunt terminatul fără început
Și sunt chelosul care are moț.

ÎN GARĂ

Pe-un peron închipuit,
Stă un tren ne-nchipuit.

UMOR
PARADOXIST



- Domnule doctor, veniți urgent până la noi fiindcă a fătat cățeaua cinci purcei!
 - Și latră?
 - Nu latră. Mușcă!
 - Dar eu nu sunt veterinar!
 - E vorba despre soacră-mea!
 - Au mușcat-o?
 - Nu. Îi alăptează.
-
- Soldat Bulă, te caută soacra la poartă!
 - Dar eu nu am soacră!
 - Așa a zis ea.
 - Dacă așa a zis, înseamnă că așa este! Soacrele întotdeauna au dreptate.
-
- Propun să construim o gară frumoasă, în localitatea noastră!
 - Păi, pe aici nu trece trenul!
 - Cum să treacă, dacă nu avem gară?
-
- Nu-mi place mâncarea de la cantină!
 - Mi se pare normal.
 - Mie mi se pare scumpă.
-
- Ce se vinde la acest rând?
 - Nu știu. Întrebați-l pe primul.
 - Domnule, din capul rândului, ce se vinde aici?
 - Nimic. Eu m-am oprit fiindcă uitasem unde am plecat.

- Și dacă v-ați amintit, de ce nu plecați?
- Păi, dacă plec, pierd locul întâi la rând.

- Ai jucat și-n filme?
- N-am jucat, am dansat, cu o artistă.
- Și te-a filmat?
- Nu. M-a sărutat.

- Aici, de unde răsare soarele?
- Din spatele blocului de colo!
- Deci acolo-i estul?
- Nu. Acolo-i locuința lui bunicu.

- Aveți un ceas?
- Am!
- Și cât e ora, că mă grăbesc?!
- Păi, dacă vă grăbiți, nu vă mai rețin!
- Deci n-aveți ceas!
- Punem pariu?
- Nu. Mulțumesc!
- N-aveți pentru ce.

- Mama mi-a spus că o nenorocire nu vine niciodată singură.
- Și a venit și maică-ta?

- Iar plouă-n în averse!
- Bine că nu plouă-n casă.

- Când ai terminat școala?
- Cu foarte mult timp în urmă!
- Înseamnă că am fost colegi.

- Mai ai frați?
- Nu. Sunt singur la părinți.
- Dar surori?
- Am o mătușă... soră medicală.
- Deci nu ești orfan!
- Nu. Sunt copil din flori. Am numai tată.

- Ai văzut vreodată ornitorinc?
- Bineînțeles; am și mâncat!
- Este comestibil?
- Uite la asta nu m-am gândit!

- Soția ta a născut un băiat!
- Numai unu?
- Ai fi vrut mai mulți?
- Nu, aș fi vrut fată.

- Părinții tăi, au casă la țară?
- Nu. Au reumatism.

- Cred că m-am îndrăgostit!
- Și eu.
- Și tu te-ai îndrăgostit?
- Nu. Și eu cred.

- Ai citit „Crimă și pedeapsă”?
- Nu numai că am citit, am și efectuat!
- Crimă?
- Nu. Pedeapsă.

- Ascultă domnule, dumneata ești idiot?
- Ascult, domnule!
- Deci, ești idiot!
- Sunt doar ascultător.
- Și ce asculți?
- Idioțenii.

- Ce faci?
- Stau.
- Mai ia o pauză!
- Bine zici! Mă duc să mă culc.

- Ce intenții ai?
- Aș vrea să te iau puțin de nevastă.
- Mine; dar repede, că mă grăbesc.

- Aveți copii?
- Da. Am doi gemeni.
- Câți ani au?
- Împreună, sau separat?
- Separat.
- Nouăsprezece, respectiv douăzeci.

- Vestea bună este că am devenit cineva!

- Și vestea proastă?
- Cineva, și-a omorât soacra.
- Ce doriți?
- Un kilogram de pâine.
- Pâinea se vinde la bucată.
- Atunci dați-mi o bucată de pâine, de un kilogram.

- Pe cine reprezintă statuia aceasta?
- Pe Paganini.
- Cel care a scris „Romeo și Julieta”?
- „Romeo și Julieta”, a scris Shakespeare!
- Și de ce i-au făcut statuie lui Paganini?
- De bronz.

- De ce ai sărit în Sena, dacă nu știi să înoți?
- Am crezut că este Tamisa.
- Și în Tamisa, te poți îneca, la fel ca în Sena!
- Dar în Tamisa, nu am de gând să mă arunc.

- Acesta nu este portretul lui Balzac?
- Ba da!
- Și de ce scrie pe el, Alighieri?
- Fiindcă pictorul nu știa rusește.
- Dar Balzac, era francez!
- Nici franțuzește nu știa.

- Câți ani ai, puștiule?
- Cu un an mai mult ca anul trecut.
- Și anul trecut, câți ani aveai?

– Anul trecut, nu știam nici să vorbesc, dar să mai și țin evidențe.

– Pot să beau apă, din sticla aceasta?

– Poți să bei. Poți chiar să și mori, dacă bei.

– Te simți jignit, dacă te mituiesc?

– Da, însă îți accept scuzele.

– Alo, dragă, eu sunt Gicu!

– De unde vorbești?

– De la telefon.

– Te aud cam prost!

– Bine că ești tu deșteaptă!

– N-am vrut să te supăr.

– Nici eu n-am vrut să te sun.

– Și de ce m-ai sunat?

– Ca să-ți spun că n-am nimic să-ți spun.

– Astăzi, ninge-n Moldova.

– De unde știi?

– De la un văr de-al meu.

– El este meteorolog?

– Nu. Este moldovean.

– Bulă, dacă am două mere și pe unul îl mănânci tu, iar pe celălalt îl mănâncă colegul tău, câte mere mai rămân?

– Mai rămân două cotoare.

- Am visat că stăteam la masă.
 - Și ce mâncai?
 - Nu mâncam nimic, fiindcă eu dorm cu gura închisă.
 - Și te-ai săturat?
 - Da. M-am săturat, de somn.
-
- În armată, am fost vânător de munte.
 - Și câți munți ai vânat?
-
- Dați-mi un pom, de toți acești bani!
 - Dar un brad e mult mai scump.
 - Atunci, dați-mi un prun.
 - Păi, vreți să faceți pom de Crăciun, sau țuică?
 - Vreau să fac focul.
-
- Mașina ta e pe benzină, sau pe motorină?
 - Mașina mea e pe butuci.
-
- Ce-ai făcut astăzi, la școală?
 - Am desenat un măr, foarte apetisant.
 - Și unde-i mărul?
 - L-a mâncat colegul meu de bancă.
-
- Alo! Mimi, tu ești?
 - Nu, domnule, ați greșit numărul.
 - Dumneavoastră nu știți ce număr are Mimi?
 - De unde să știu eu ce număr are Mimi a duminică?

- Dar de unde știți că este Mimi a mea?
- Presupun.
- Și ce număr are, nu puteți presupune?

- Asta-i strada Florilor?
- Nu. E strada Trandafirului!
- Păi, trandafirul, nu e floare?
- Este, da-i la singular!
- Acuma, dumneata, faci lecții de gramatică?
- Nu, dragă; eu fac trotuarul.

- Curentul este foarte periculos!
- Dumneata, ești electrician?
- Nu, dar m-a tras curentul, de la o fereastră.

- Ai mâncat vreodată broaște?
- Am mâncat până m-a dat în greață!
- Cum așa?
- Am dat peste una cu păr.
- Dar batracienii, nu au păr!
- Aceea nu era batracian. Era o broască de ușă.

- Cum stai cu sănătatea?
- Mă cam supără prostata... socru.

- Vă rog să-mi dați doi litri de salam.
- Salamul, se vinde la kilogram.
- Vreau și eu un kilogram.
- Parcă voițați două!

- Da, dar nu am decât o sticlă.
- Vrei să trăiești 100 de ani?
- Da, dar nu acum, că mă grăbesc.
- Soțul dumneavoastră, continuă să se creadă bob de grâu?
- Acuma, mai mult ca oricând, mai ales că este încolțit.
- Cum? A încolțit?!
- Nu. A fost încolțit, de un câine.
- Eu lucrez cu ziua.
- Și ce faci?
- Sunt paznic de noapte.
- Eu, în limba engleză, nu fac nici o greșală.
- Cum reușești?
- Simplu. Nu vorbesc engleza!
- Câți ani îmi dați?
- Zece, zise judecătorul.
- La ce oră trece acceleratul de 6,30 , prin orașul dumneavoastră?
- La noi în oraș, nu este gară!
- Eu am întrebat altceva!
- Atunci, întrebați pe altcineva.
- Nu vreți să mai vorbiți cu mine?

– Nu, fiindcă mă grăbesc, să nu pierd acceleratul de 6,30.

– Vă rog să ocupați locul meu, îi zise un tânăr, unei doamne în vârstă.

– Arăt așa rău încât îmi dați locul, în troleibuz?

– Nu, doamnă, arătați foarte bine... cu degetul.

– Doctore, nu reușesc să mă sinucid, deși am sărit de foarte multe ori, de la fereastră!

– La ce etaj locuiți?

– La parter.

– Vă recomand să faceți urgent un schimb de locuințe. Cred că v-ar prii mai bine un aer de înălțime.

– Ce-ai făcut toată ziua?

– Am dormit.

– Și apoi?

– M-am pregătit de culcare.

– Mare dormitor mai ești!

– Vii să ciocnim ouăle?

– Vin mai încolo?

– Eu zic să vii mai încoace.

– Medicul acesta, vindecă de orice boală!

– Pe mine nu m-a vindecat.

– Dar ce afecțiune ai?

- Sunt sănătos tun.

- De ce râde neamțul ăla?
- De unde vrei să știi?
- Păi nu vorbești germana?
- O vorbesc, nu o râd.

- De ce stați?
- De vorbă.
- Despre care?
- Nu. Despre căruțe.

- Ce-ai văzut acolo?
- Nimic.
- Și ți-a plăcut?
- Nu prea.

- Reportofoanele, sunt proaspete?
- Nu. Micii sunt proaspeți.
- Atunci, dați-mi și mie două, mici.

- Când nevastă-ta pleca de lângă tine, tu ce făceai?
- Mă făceam că dorm.
- Și când se întorcea?
- Atuncea chiar dormeam.

- Ai o soacră?
- N-am.
- Să-ți trăiască!

- Numele tău, se scrie cu capa?
- Nu știu cum se scrie, dar știu cum se citește.
- Dar eu nu știu să citesc.
- Nici eu nu știu să scriu.

- Cine stă în această casă?
- Nimeni.
- Nimeni și mai cum?

- Doctore, am venit să-mi spui, de ce nu mă doare nimic?
- Dar de când ai senzația asta?
- De vre-o două trei zile.
- Nu-i nimic. Îți fac o injecție și o să-ți treacă imediat.

- Doctore, soacră-mea se simte rău.
- Să-i fie de bine!
- Doamne ferește!

- Ce reper putem lua, pentru a nu greși drumul spre cabană?
- Bradul cel trăsnit.
- Păi, de acolo venim.
- Se vede, că prea sunteți trăsniți.

- Băi acesta, unde stai?
- Nu stau. Merg!

- Și unde mergi?
- Merg unde stau.

- Ăstuia, i s-a dus vestea în tot orașul.
- Păi de ce?
- Fiindcă nu are o adresă fixă la care să poată fi găsit de către poștaș.

- Acesta este drumul spre cabană?
- Sunteți pe punctul de a vă rătăci.
- Să ne întoarcem înapoi?
- Cu atât mai rău!
- Să mergem tot înainte?
- Treaba voastră! Să nu ziceți că nu v-am spus!

- Dacă ați fi anunțat că mâine e potopul, cum ați proceda?
- Aș chema pompierii.
- Când?
- Îmediat după potop.

CUPRINS

Introducere	5
Panseuri paradoxiste	8
Posibilități imposibile	45
Distihuri paradoxiste	51
Zicători distihice	61
Fabule, parodii și alte poezii	79
Poeme trăsnite	93
Umor paradoxist	101

De aceeași autori:

- „*Prin albe și clasice epii târzii*”, Editura Abaddaba, Oradea – 2000.
- „*Vreme de șagă*”, Editura Abaddaba, Oradea – 2000.
- „*Parada marilor enigme*”, Editura Offsetcolor, Râmnicu-Vâlcea – 2003.
- „*Creionări făcute cu pixul*”, Editura Almarom, Râmnicu-Vâlcea – 2004.



Bun de tipar: februarie 2007
Tipar executat la Tipografia OFFSETCOLOR
Rm.Vâlcea, Calea lui Traian, nr. 47, tel./fax: 0250 732522
e-mail: offset_color@yahoo.com